

در باب پژوهش ریاضی در ایران

بیژن دواز*

تهیه یک مقاله علمی در شرایط فعلی با دو دهه قبل بسیار متفاوت است

فرض کنید که یک محقق ریاضی هستید که در شرایط ۲۰ سال قبل قرار دارید و می‌خواهید به پژوهش در ریاضی پرداخته و سپس نتایج خود را در یک مجله علمی به چاپ برسانید. اینتا نیاز به منابع علمی دارد. مطمئناً دسترسی شما به منابع علمی بسیار محدودتر از زمان حال است. شما به اینترنت دسترسی ندارید، به مجلات الکترونیکی از قبیل Springer و Elsevier دسترسی ندارید. امکان هم‌فکری با سایر ریاضی‌دانان در خارج از کشور به سهولت امروز میسر نخواهد بود و با این شرایط به پژوهش در ریاضیات پرداخته و نتایج بسیار خوبی هم به دست آورده‌اید. نتایج را در قالب یک مقاله علمی می‌نویسید. مرحله بعد، تایپ مقاله است. امکانات تایپ کامپیوتری و استفاده از نرم‌افزار \LaTeX وجود ندارد. مقاله شما باید با دستگاه‌های معمولی تایپ شود. پس از این مرحله برای ارسال مقاله به یک مجله علمی، باید از طریق پست معمولی اقدام کنید. گاهی یک مقاله ممکن است توسط هیأت تحریریه برای چاپ در آن مجله خاص مناسب تشخیص داده نشود و بدون داوری برگشت داده شود. اگر مقاله شما دچار چنین وضعیتی شود، باید چندین ماه صرف شود تا مجدداً شما مقاله را به مجله دیگری ارسال کنید. اگر مقاله شما بنابر نظر داوری، نیاز به اصلاحات داشته باشد، شما مجبور خواهید بود که مقاله را مجدداً تایپ کنید (باید خوش شانس باشید که مقاله شما فقط یک مرتبه نیاز به اصلاحات داشته باشد، زیرا در غیر این صورت مقاله مجدداً باید تایپ شود).

اما مشکلات فوق در شرایط فعلی بسیار کمتر است، زیرا شما از طریق اینترنت می‌توانید به برخی منابع علمی و مجلات الکترونیکی دسترسی داشته باشید. به راحتی می‌توانید با ریاضی‌دانان صاحب‌نظر در سرتاسر دنیا تبادل اطلاعات کنید. یک پژوهشگر ریاضی با نرم‌افزار \LaTeX آشنایی دارد و به راحتی مقاله‌اش را خودش تایپ می‌کند. از طریق پست الکترونیکی یا Online submission

نیز داوری شده و سپس نسخه تجدیدنظر شده توسط نویسنده برای چاپ پذیرفته شده است. هر چند که مقاله بر اساس تشخیص نظر داور به چاپ می‌رسد و این‌جا شخص می‌فهمد که کسی مقاله‌اش را با دقت، که اندازه‌اش بر ما معلوم نیست، خوانده است ولی همواره مسؤولیت محتوای مقاله به عهده نویسنده آن است ولذا توصیه می‌گردد که نویسنده محترم با خواندن مقاله به دفعات سعی نماید که مقاله‌ای پریار و بدون خطأ به چاپ برساند. اگر موضوع پژوهشی شما درباره یک مسأله کلی است و نمی‌توانید این مسأله را در حالت کلی حل نمایید سعی کنید حالت خاصی از مسأله که بدیهی نباشد در نظر گرفته و حول وحش آن تحقیق نمایید. البته توصیه می‌شود که این حالت خاص چندان از حالت کلی دور نباشد. همواره سعی کنید پس از ارسال موفقیت‌آمیز یک مقاله به یک مجله مطلب دیگری را در ذهن پرورش دهید و پس از آن که آن را به مرحله بلوغ رساندیید آنگاه به روشه شد مقاله را برای چاپ ارسال دارید. ممکن است کار تحقیقاتی شما به‌طور مشترک با افراد دیگری انجام شده باشد، در چنین حالتی یکی از نویسنده‌گان مقاله به عنوان نویسنده مسؤول (Corresponding Author) و مورد اعتماد سایر نویسنده‌گان انتخاب شده و فرایند ارسال مقاله و دریافت گزارش داور به عهده ایشان خواهد بود. در چنین حالتی اخلاق علمی ایجاب می‌نماید که نویسنده مسؤول گزارش داور را همان طور که هست به اطلاع سایر نویسنده‌گان برساند و تجدیدنظر مقاله و ارسال مجدد آن برای چاپ با نظر کلیه نویسنده‌گان در گیر تحقیق باشد. نویسنده مسؤول حق ندارد که بدون موافقت سایر نویسنده‌گان در مقاله دخل و تصرف نماید که اگر چنین شد جامعه ریاضی ناچار است که با وی برخورد نماید.

نکته آخر این که فهرست مجله‌های ریاضی در سایت آن موجود است که در آن جا می‌توان به ضریب تأثیر هر مجله دست یافت. معمولاً ضریب تأثیر مجله‌های ریاضی عدد کوچکی است و شاید علت این باشد که برخی مقالات ریاضی آنچنان مشکل‌اند که فقط تعداد اندکی قادر به درک آن بوده‌اند ولذا ارجاعات کمتری به این مقالات می‌شود. از طرف دیگر مجله‌های ریاضی متعدد دیگری وجود دارند که دارای سیستم داوری بوده و در فهرست ISI قرار ندارند برخی از این مجله‌ها از اعتبار بالایی نیز برخوردارند. به نظر اینجانب قضاؤت درباره مقاله بستگی به محتوای مقاله و تأثیر آن بر تحقیقات آنی ریاضی‌دانان فرامرزی و تعداد ارجاعات به مقاله دارد. برای داشتن پایه چنین قضاؤتی گذشت اندک زمانی پس از چاپ مقاله ضروری است. به هر حال انتخاب مجله به عهده نویسنده مقاله است و اینجانب برای نویسنده‌گان مقالات ریاضی در ایران، به خصوص دانشجویان دوره دکترا ریاضی، هر که باشند آرزوی موفقیت دارم.

*دانشگاه تهران

باشد. (البته موارد استثنایی که دانشجو احیاناً از ابتدای دوره تحصیلی خود برروی یک موضوع مشخص کار کرده و دارای استعداد ویژه باشد را نمی‌توان نادیده گرفت).

در کنار این موضوع، برخی استادان نیز از این امر استقبال کرده و با درج نام خود در بالای چنین مقالاتی موافقت می‌نمایند. بی‌شک این موضوع یک آفت بسیار بزرگ برای اعتبار ریاضیات کشور و اعتبار کنفرانس‌های ملی است.

از طرف دیگر برخی از پژوهشگران به محض دستیابی به یک یا دو قضیه، فوراً آن را در قالب یک مقاله در می‌آورند و برای چاپ ارسال می‌کنند و ممکن است که مقاله آن‌ها در برخی مجلات که فاقد اعتبار علمی باشند به چاپ برسد. بهتر است که این دسته از محققین صبر و شکیبایی بیشتری از خود نشان داده و در ارسال نتایج به دست آمده عجله نکنند. چه بهتر که همه نتایج را با هم در قالب یک مقاله علمی قوی جهت چاپ به یک مجله علمی معتبر ارسال نمایند.

بحث شیرین ISI

سال‌هاست که بحث ISI یکی از موضوعات جدی در رابطه با مقوله پژوهش کشور شده است و مقالات متعددی در این خصوص از جمله خبرنامه انجمن ریاضی ایران به چاپ رسیده است. در اینجا قصد تکرار مطالب را ندارم و فقط به بیان دیدگاه خودم می‌پردازم. از زمانی که بحث ISI مطرح شد، عده‌ای به صورت مخالف و عده‌ای به صورت موافق در مقابل این موضوع موضع گیری کردند. حتی کمیته‌ای از طرف شورای اجرایی انجمن ریاضی جهت بررسی این موضوع تعیین شد.

نظر مخالفین: معمولاً عده‌ای به استناد این که بولتن انجمن ریاضی ایران یک مجله بسیار معتبر است که در فهرست ISI ندارد، استدلال می‌کنند که فهرست ISI شامل همه مجلات معتبر ریاضی نیست. عده‌ای نیز در طول سال‌های گذشته تلاش بسیار نمودند تا ثابت کنند همه مجلات ISI معتبر نیستند ولذا به دنبال مثال نقض می‌گشتند و سرانجام جوینده، یابنده شد و مجله‌ای را یافتند که مقاله‌ای مصنوعی را برای چاپ پذیرفته است. پس از نظر ریاضی آنان مسأله خود را حل کردند.

الف) مجله‌ای معتبر وجود دارد که در ISI وجود ندارد.

ب) مجله‌ای در فهرست ISI قرار دارد که فرایند علمی دقیقی در داوری ندارد.

این استدلال جای تأمل بسیار دارد و مبادا افرادی که توانایی نوشن مقالات علمی خوب را ندارند، بهانه‌ای پیدا کنند برای چاپ مکرر مقالات خود در مجلات با اعتبار نازل، مجلاتی که بسیاری از ریاضی‌دانان کشور حداقل یک بار در دام آن‌ها افتاده‌اند، مجلاتی که در فهرست ISI قرار ندارند و در عرض یک یا دو هفته پذیرش مقاوم را می‌دهند. به علاوه عده‌ای از مخالفین ISI که بولتن انجمن ریاضی را به عنوان یک مجله معتبر ذکر می‌کنند، مقالات خود را

ارسال و ساعتی بعد رسید آن را دریافت نماید و هر لحظه می‌تواند از وضعیت مقاله خود مطلع گردد و اگر مقاله نیاز به اصلاحات داشته باشد، بدون این که نیاز به تایپ مجدد آن باشد، اصلاحات را برروی فایل کامپیوتری مقاله انجام می‌دهد.

بنابراین مشاهده می‌کنید که شرایط بسیار متفاوت است و نمی‌توان و نباید انتظار داشت که پژوهشگران جوان و مستعد کشور که بر موضوعات پژوهشی و قابل طرح در سطح بین‌المللی، مسلط شده‌اند، همانند ۲۰ سال قبل مقاله بنویسن. البته نباید اتفاق پژوهش در شاخه‌های مختلف ریاضیات را نادیده گرفت. شکی نیست که پژوهش در برخی از شاخه‌های خاص ریاضی، سخت‌تر از بقیه است. اما به اعتقاد اینجانب اگر پژوهشگری در آن شاخه خاص، مقاله نمی‌نویسد یا نمی‌تواند بنویسد، نباید انتظار داشته باشد که سایرین هم ننویسن و پژوهش نکنند.

گسترش مرزهای دانش و چاپ مقالات اصیل در سطح بین‌المللی یک نیاز ملی است. امروز شاهدیم که پژوهش‌های برخی از ریاضی‌دانان جوان کشور مورد استقبال بسیاری از ریاضی‌دانان خارجی قرار گرفته است. دعوت از آنان جهت شرکت در کنفرانس‌های بین‌المللی به عنوان سخنران مدعو، درج نام آنان در فهرست کمیته‌های علمی کنفرانس‌های بین‌المللی و ...، نشان از درخشش آنان در صحنه‌های بین‌المللی دارد. پس منطقی نیست که با برخی تنگ‌نظری‌ها مانع پیشرفت آنان شویم.

پژوهش در برخی از شاخه‌های

خاص ریاضی، سخت‌تر از بقیه است. اما به اعتقاد اینجانب اگر پژوهشگری در آن شاخه خاص، مقاله نمی‌نویسد یا نمی‌تواند بنویسد، نباید انتظار داشته باشد که سایرین هم ننویسن و پژوهش نکنند.

آفت‌ها (باید سره از ناسره جدا شود)

متأسفانه در برخی از دانشگاه‌های کشور قسمتی از نمره پایان‌نامه دانشجویان کارشناسی ارشد به چاپ مقاله یا حتی ارسال مقاله اختصاص داده شده است. به همین جهت یک دانشجو که به طور طبیعی در شروع نیمسال چهارم دوره تحصیلی خود (یعنی بهمن‌ماه) درس پایان‌نامه را اخذ می‌کند، در اردیبهشت ماه سال بعد (یعنی حداکثر پس از سه ماه) می‌خواهد برای کنفرانس ریاضی مقاله ارسال نماید و این با هیچ منطقی جور درنمی‌آید. همه می‌دانیم که خواندن یک مقاله ریاضی برای یک دانشجوی کارشناسی ارشد کار راحتی نیست و در واقع کار اصلی او در این دوره است و این مستلزم صرف وقت بسیار زیاد است. پس چگونه می‌توان انتظار داشت که یک دانشجوی کارشناسی ارشد در طول می‌مدت کوتاه هم به موضوع یک مقاله مسلط شود و هم قضایا یک مددکار جدید به دست آورد به گونه‌ای که قابل ارائه به دریک کنفرانس مهم ملی یا حتی قابل ارسال در یک مجله معتبر علمی

ضریب تأثیر برابر ۴۵۹ :/ ضریب تأثیر برابر ۳۰۳ :/ Journal of Algebra Communications in Algebra

توجه کنید که اعداد فوق از میانگین ضریب تأثیر مجلات ریاضی کمتر است. در کنار این موضوع متأسفانه برخی از مجلات برای این که ضریب تأثیر مجله‌شان بالا برود از نویسنده‌های مقالات درخواست افزایش فهرست مراجع مقاله را می‌دهند. به نظر می‌رسد که این یک زنگ خطر است و باید مراقب باشیم که مقالات ریاضی به دام ضریب تأثیر مجلات نیفتند و بهتر است در ارزیابی مقالات (به عنوان مثال در هیأت‌های ممیزه) به جای ضریب تأثیر، خود مقالات مورد ارزیابی قرار بگیرند. اخیراً در بازدیدی که از یکی از دانشگاه‌های ترکیه داشتم، مشاهده کردم که آن‌ها نیز برای این که تعداد مقالات ISI را افزایش دهند، برنامه‌ریزی کرده‌اند و برنامه‌ریزی آن‌ها نیز بسیار جالب بود، بدین صورت که تمام مجلات ISI را در سه دسته A، B و C تقسیم‌بندی کرده‌اند. مجلات دسته A در عالی‌ترین مرتبه و دسته‌های B و C به ترتیب در مرتبه‌های بعدی قرار دارند. به عنوان یک پیشنهاد این موضوع می‌تواند جانشین ضریب تأثیر مجلات شود و به جای این که مجلات را با ضریب تأثیر آن‌ها (بعضی وقت‌ها در حد هزارم اعشار) رتبه‌بندی کیم، فقط سه رده برای آن‌ها قائل شویم.

ممکن است که شما نتایج علمی بسیار جالبی به دست آورده باشید اما به دلیل عدم رعایت نگارش علمی مقاله، مقاله شما پذیرفته نشود.

نقش اساتید راهنما در دوره دکتری

برای پژوهش در دوره دکتری دو مطلب حائز اهمیت است:

الف) طرح سؤال یا موضوع پژوهشی
ب) پژوهش بر روی موضوع

دانشجویان مستعد و باهوشی هستند که به راحتی از عهدۀ حل مسائل بسیار سخت برمی‌آینند. بنابراین با طرح سؤال یا موضوع توسط استاد راهنما، به راحتی می‌توانند بر روی موضوع به تحقیقات پردازنند و سرانجام با حل مسئله، رساله خود را تدوین کنند. اما طرح مسئله و سؤال به اندازه حل مسئله اهمیت دارد. اگر استاد راهنما در دوران تحصیل دانشجو، روش پیدا کردن مسئله تحقیقی را به او یاد ندهد، دانشجو پس از فارغ‌التحصیل شدن نمی‌تواند پژوهش‌های خود را ادامه دهد، زیرا عادت کرده است که مسئله‌ای به او داده شود تا به حل آن پردازد. نمونه‌های این قبیل فارغ‌التحصیلان که البته دانشجویانی باهوش و مستعد بوده‌اند، کم نیست. بنابراین اگر استاد راهنما به دانشجو یاد دهد که چگونه مسئله پژوهشی پیدا کند، مطمئناً دانشجو پس از فارغ‌التحصیل شدن نیز پژوهشگری موفق خواهد بود. یک استاد موفق دوره دکتری،

برای این مجله (که بی‌شك مورد قبول جامعه ریاضی کشور است) ارسال نمی‌کنند!!!

هر فردی که نظری به فهرست مجلات ریاضی موجود در ISI بیندازد، بدون شک نمی‌تواند منکر شود که اکثر مجلات موجود در فهرست ISI قویترین مجلات ریاضی‌اند و آرزوی هر ریاضی‌دان است که در آن‌ها مقاله چاپ کند. گرچه ریاضی‌دانان غربی کمتر از ما با نام ISI آشنایی دارند، اما اگر به مقالات منتشر شده توسط آن‌ها دقت کنید، مشاهده می‌کنید که بدون این‌که بدانند ISI چیست، اکثر مقالات آن‌ها در مجلاتی چاپ شده‌اند که در فهرست ISI قرار دارند.

منافع یک ریاضی‌دان و منافع ملی ایجاب می‌کند که یک پژوهشگر، در مرحله اول یک مجله ISI را برای چاپ مقاله خود برگزیند. به علاوه در مورد درجه اعتبار آن مجله نیز به راحتی می‌توان تحقیق و پژوهش کرد. به عنوان مثال یک متخصص جبر جاگایی می‌داند که Journal of Algebra یا Communications in Algebra فهرست ISI هستند. آیا او مجاز است که بگوید مجلات ISI معتبر نیستند و مقاله خود را به یک مجله غیر ISI بفرستد. (البته اگر مقاله در این مجلات پذیرفته نشد و نویسنده مقاله را به مجله دیگری ارسال نماید وضعیت فرق می‌کند).

با توجه به این‌که اکثر قریب به اتفاق مجلات ISI، در Zentralblatt Math و Mathematical Review نیز نمایه می‌شوند، مطمئناً این موضوع به ارزش مقالات چاپ شده در ISI می‌افزاید. در کنار این موضوع، پیشنهاد صریح این است که همه مقالات خود را در یک مجله خاص به چاپ نرسانید و سعی شود که در انتخاب مجلات نیز تنوع وجود داشته باشد.

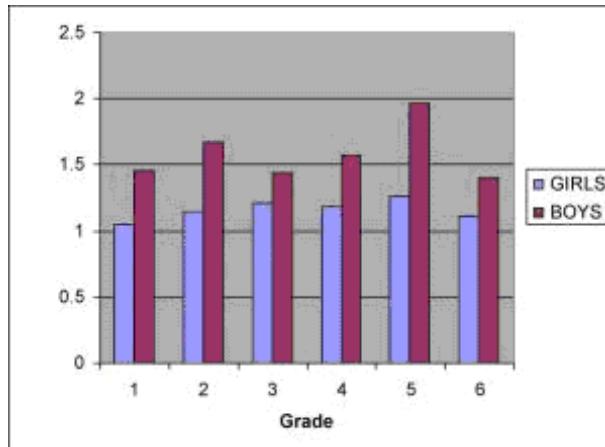
بهتر است در ارزیابی مقالات
(به عنوان مثال در هیأت‌های ممیزه) به جای ضریب تأثیر،
خود مقالات مورد ارزیابی قرار بگیرند.

ضریب تأثیر (Impact factor)

یکی از موضوعاتی که در رابطه با مقالات ISI مطرح است، بحث ضریب تأثیر مجلات است که مربوط به میزان ارجاعات به مقالات چاپ شده در یک مجله است. متأسفانه این موضوع که بیشتر برای علوم تجربی می‌تواند اهمیت داشته باشد، گریبان‌گیر ریاضی نیز شده است. بدین‌وقتی که بخواهیم به صورت فله‌ای همه رشته‌ها را با هم مقایسه کنیم، مجلات ریاضی معمولاً نسبت به سایر رشته‌ها از ضریب تأثیر پایین‌تری برخوردارند و اگر شما مجبور باشید مقاله خود را در یک مجله تخصصی به چاپ برسانید، محدودیت انتخاب مجله را نیز دارید. به عنوان مثال ضریب تأثیر مجلات جبر که قبلاً نام آن‌ها ذکر شد، در سال ۲۰۰۵ به صورت زیر است:

تأثیر پدران بر علاقه دختران خود به ریاضیات

طبق گزارشی که در خبرنامه دانشگاه میشیگان انتشار یافته است، پدران تأثیر عمده‌ای بر رشد علاقه دختران خود نسبت به ریاضیات دارند. این مطلب یکی از نتایج مطالعات طولانی مدتی است که در دانشگاه میشیگان به منظور یافتن علت فاصله جنسیتی در ریاضیات و علوم انجام گرفته است. پاملا دیویس کین، روانشناس مؤسسه تحقیقاتی جامعه‌شناسی (RSI) در دانشگاه میشیگان گفته است برای مدت‌های طولانی می‌دانستیم که زنان به خوبی مردان آزمون‌های مربوط به درک مطالب ریاضی و علوم را انجام می‌دهند. اما حضور زنان در علوم، تکنولوژی، مهندسی و تحصیلات تکمیلی و مشاغل مرتبط با نظامهای فوق هنوز خیلی کم است. خانم دیویس کین می‌افزاید که به نظر می‌رسد زنان می‌گویند من می‌توانم، اما نمی‌خواهم.

نمودار ۱. میزان افلام ریاضی و علوم که نوسط والدین برای پسران و دختران

در کلاس‌های اول تا ششم ابتدایی خریداری می‌شود.

خانم دیویس کین و همکارانش در مطالعه‌ای که اخیراً در یک گردش‌هایی در دانشگاه میشیگان ارائه داد به تجزیه و تحلیل اثر طرز فکر و ارزش‌های والدین بر انجام ریاضیات و علاقه بعدی فرزندان خود و همچنین تغییرات این علایق نسبت به جنسیت فرزند، پرداخت. آن‌ها داده‌هایی از بیش از ۸۰۰ بچه و والدین آنان آراز سال ۱۹۸۷ تا ۲۰۰۰ مطالعه نمودند. آن‌ها دریافتند که والدین، نامنوه‌سی در فعالیت‌های مرتبط با ریاضیات را بیشتر برای پسران خود انجام می‌دهند تا دختران خود. همچنین اسباب بازی‌های ریاضی و علمی را بیشتر برای پسران خود می‌خرند و اوقات بیشتری را دربار فعالیت‌های ریاضی و علمی با پسران خود می‌گذرانند تا دختران خود.

خانم دیویس کین و همکارانش همچنین دریافتند که طرز تفکر والدین، بخصوص پندران قالبی که آن‌ها در این باره داشتند که آیا ریاضی و علوم بیشتر برای پسران مفید است یا دختران، دارای تأثیر مهمی بر موفقیت‌های ریاضی فرزندان آن‌ها در آینده داشته است، و حتی بر انتخاب نهایی شغل آن‌ها نیز اثرگذار بوده است. همچنین دریافتند که علاقه دختر به ریاضیات به محض افزایش پندرانهای

استادی است که دانشجویان او پس از اخذ مدرک دکتری، بتوانند پژوهش‌های خود را ادامه دهند.

معیارهای یک مقاله علمی

مقاله علمی نوشتاری است که حاصل پژوهش‌های انفرادی یا گروهی است که نتایج اساسی پژوهش را شامل می‌شود و به صورتی سازمان یافته و منطبق بر موازین علمی تهیه شده و متن آن قبلًا در هیچ مجله یا نشریه‌ای منتشر نشده است. یک مقاله علمی بهتر است در مجله‌های علمی معتبر مرتبط با آن موضوع منتشر شود.

ممکن است که شما نتایج علمی بسیار جالبی به دست آورده باشید اما به دلیل عدم رعایت نگارش علمی مقاله، مقاله شما پذیرفته نشود. به منظور چاپ یک مقاله در مجلات علمی - بین‌المللی، لازم است که مقاله دارای معیارهایی باشد. رعایت این معیارها توسط نویسنده یا نویسنده‌گان مقاله، باعث استحکام مقاله شده و امکان پذیرش آن را در یک مجله علمی - بین‌المللی افزایش می‌دهد.

۱. برای مقاله باید یک عنوان خوب انتخاب کرد. یک عنوان خوب به طور خلاصه موضوع را مشخص می‌کند.

۲. چکیده، بخشی از مقاله است که خواننده را به مطالعه آن مقاله علاقه‌مند می‌کند که البته در عین کوتاه بودن باید مشخص کند که شما در این مقاله چه خواهید کرد؟ در چکیده یک مقاله، باید ارجاع به مراجع به صورت [۲] وجود داشته باشد، عدم رعایت این موضوع، به تنها یی می‌تواند باعث مردود شدن مقاله شود.

۳. استدلال‌ها و مطالب ارائه شده در مقاله باید به هم مرتبط و از یک منطق و پیوستگی خاصی پروری کنند.

۴. قضایا، نتایج و اثبات‌های ارائه شده در مقاله، باید به طور شفاف به وسیله مستندات کافی پیشیانی شده باشند.

۵. در فهرست مراجع باید سعی شود حتی الامکان از جدیدترین مقالات استفاده شود. به علاوه لازم است که در متن مقاله به همه مراجع ارجاع داده شود.

۶. هر محقق، خود بهترین داور مقاله است. لذا تا به صحبت نتایج به دست آمده مطمئن نشده‌اید از ارسال آن به هر مجله‌ای خودداری کنید.

۷. قبل از ارسال مقاله به مجله، بهتر است که ضوابط و مقررات مجله مورد نظر، مطالعه شود و بر اساس ضوابط آن مجله، مقاله تهیه گردد.

* دانشگاه یزد